

# Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolós szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra ezimendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhirdetések megállapodás szerint számítottanak.

Nyílt-tér három hasábos sorát 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adatnak vissza. ==

## A magyarság ébredése.

A nemzetiségi kérdés ugyancsak felszínre került ez időszert. Kijött az „örültek“, a „hazaárulók“, a „hálátlanok“ merész és kevésbé merész támadásából elegendő arra, hogy a magyarság ismét ébredezzék.

Jól tudjuk, hogy a közvélemény kiket illet a fentebbi jelzőkkel, de jónak tartjuk kiemelni azt is, hogy nagy a különbség a két oldalról jött támadás módja között.

Ha megbotránkozunk a fanatikus laczfalusi pápa föllépésén, aki szemet húnyva az igazság előtt, igazságot követel, azt a mit már elébe tartak, megbotránkozásunk csak fokozódik, ha a másik támadást látjuk, mely a legloyalisabb nemzetnek legősibb erényét merészkedik kétségbe vonni, hogy aztán az e réven nyerni vélt hatalmas előnyökkel: egy intézménnyel rendszeres harcot vívhasson hosszan, kitartóan, naponta, mindaz ellen, a mi magyar és nemzeti.

Brutus az igazságos ítéletet tilt hűtlen fia fölött s fájt bár lelkének, apai szíve majd megszakadt a bírónak, de kimondá a halálos ítéletet.

A nagy római kebelében a ridég bírói ítélet mellett ott látunk egy nemesebb érzelmert: az apait is. Nekünk magyaroknak nincs okunk gyengéden szerető apai érzelmeket táplálnunk a jelenben oly diestelen szerepre vergődötték iránt, mert hisz ezek sohasem voltak a nemzet fiai, ámde a már nekik ítélt megvetésen kívül még egy érzellemmel tartozunk nekik, egy nemesse: ez a hála érzete. Igenis, hálasoknak

## TÁRCZA.

### Lemondás.

Legyen tehát! Engednem kell szavadnak —  
Legyen tehát, a mint te akarod.  
De nem kímulva, folyton égő sebbel  
Lesz eltemetve az élő halott;  
A sír szíve, hisz avval egybefort —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

Szerelmem az, melynek hó lángolása  
Szép- és nagyért hevíti lelkemet,  
S melyet most kétkedő szavad hatalmas  
Vérző honába vissza — eltemet;  
A sír szíve, hisz avval egybefort —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

És tiszta, mint az égi nap, szerelmem,  
Melyet irántad érez e kebel,  
S melyet most búba vetve, éjbe veszve  
Nyügözni, némán eltemetni kell;  
A sír szíve, hisz avval egybefort —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

A ezélt elérni biztos érzettel,  
Te adtál volna szárnyakat nekem —  
Te eltaszitsz, és semmivé oszolja  
A sírba száll le déláb egem;  
A sír szíve, hisz avval egybefort —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

Szerelmem óriás — bilincsre verve,  
Kit kényszavadv örvénybe sítja le,  
Buktát ábrándim romjai kísérik,

kell lennünk egyszersmind, eltévedt és eme tévedésükből kijózanodni képtelen honfitársaink (a törvény formája szerint még azok!) iránt, hogy ephialtesi diosóségre vágyva, megadták nekünk a lehetőséget ahhoz, hogy leonidási védelmet fejtsünk ki nemzeti érdekeink mellett; hálaunk illeti meg őket, hogy ismét ébredzünk!

Vajjon nem szalmatűz leszen-e ez ismét, vajjon a magyart csak prottmanni nyomás képes-e ébren tartani, vagy a velünk egy időben de velünk ellenkező érzelmekkel ébredő nemzetiségek illetén vakmerő támadásai is képesek-e kitarató ébrenlétben tartani, ez a jövő kérdése.

De hogy a lehetőség minél valóbbszinű legyen, nagyon helyén van az utóbbi napok fényes (?) tényeinek minél szélesebb körben való megőrzése a magunk és mások emlékeztetésére.

E szempontból közöljük a laczfalusi pápa alábbi levelét, melyet az a magyar ifjúság mozgalmának vezetőjéhez Rémy-hez intézett. E levelét a következő:

Tisztelt uram!

A magyarországi és erdélyi felsőbb iskolák magyar ifjúságának körében mozgalom indult meg, hogy a szabad Románia egyetemi ifjúságának memorandumára válasziratot adjon. A magyar lapokban azt olvasom, hogy e mozgalomnak ön egyik vezére. Azért intézem e sorokat becses nevére a kérséssel, hogy ismeresse meg társával.

Mindenekelőtt gratulálok az önök mozgalomhoz, mert a legjobb szolgálatot teszi nekünk azzal, hogy a magyarországi és erdélyi oláhok nemzeti kérdését napirandent tartja.

Egész világom hull alá vele;

A sír szíve, hisz avval egybe forrt —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

Sötét lett, mint az éjfé, mind körültem.

Kioltva az utolsó gyenge fény —  
A bú kísért, a kínzó fájdalom,

És egy halott: az összetört remény;  
S a sír szíve, hisz avval egybe forrt —  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

S a hűt szívem, — érzelmé már kifortt:  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

S ha végét éri néma szenvedésem,  
Es nyugtot ad az enyhítő halál:

Oh hidd el akkor, drága lányka, édes!  
Hogy hó szerelmem, mindenem valál.

S ha hűt szívem, — érzelmé már kifortt:  
Jer, üljük hát meg a halotti tort!

Abai Ottó.

### Pongrácz Anna emlékezete.

Annak idején mi is jeleztük Pongrácz Anna ur-hölgynek Párisban folyó évi július-hó 12-én 74 éves korában történt halálát. De érdemesnek tartjuk az elhunyt élete és végrendeletéről megemlékeznünk.

Az elhunyt hölgy az óvári szent-miklósi Pongrácz-család hontmegyei ágából származott, a mely újabb időben három honvédtabornokot s egy alispánt adott közéletünknek.

Született Felső-Túrnon s ifjú korában nemesak kül-sejével, de szellemével is az akkori fővárosi társas- és irodalmi körökben feltűnést keltett. Vörösmarty, Eötvös, Trefort, Jósika stb. emléklappal tisztelték meg; Császárfenez egy szonettel. Ő maga is a magyar irodalom iránt élénk rokonszenvenvel viseltetvén Frankenburg „Élet-

Most ezer éve, hogy a magyarok megtelepedtek e területen; az akkori művelt világ mindjárt fölismerete őket s úgy írta le a magyarságot, a milyennek mutatkozott. A leghébbé kepet fentartotta róluk az egykorú történetíró, Rohrbacher, egyetemes történetének XII. kötete 481. lapján:

„A történetírók tanúsága szerint, soha nem volt ennél vadabb nemzet. Valamint őseik, a hunok, ők sem ösmertek hitet és vallást. Nem vala egyéb hajlékuk, mint szekereik. Szüntelentül kóboroltak, csupán vadászattól, halászatból, erdei mézből és nyájak nyers lúszából, tejéből élve. Állatbőrökbe burkolózva jártak, még a zordon éghajlatú vidékeken is félmeztelentül. Imzom, fáradhatatlan, kegyetlen emberek voltak. Kitépték áldozataik szívet, melyet több betegség ellen biztos orvoságnak tekintettek. Fejüket mindig borotválták, hogy elégségre ne ragadhasák őket üstökön. Egész életüket lóháton töltötték. Kevély, lobbanékony, nyughatatlan, erőszakos természetű nép voltak; de e mellett sötétek és hallgatagok. Könnyebben mozdult sujtó karjuk, mint a nyelvük. Az asszonyok épp oly vad kegyetlenek voltak, mint a férjeik. A gyermekeknek, mihelyt megszülettek, még az első szoptatás előtt összeszabdalták az arezát, hogy korán megszokják a sebek eltírését.”

Ezer év mult el s az egykori barbar. földönfutó hazátlan tömeg, a melyet ősapáink vendégszeretettel fogadtak, a kereszténység hatása alatt valamelyes haladást tett a humanizmusban és civilizációban, túrhé-többé vált az itt levő becék népek közt, bár izzága, nyugtalan és rabló természetű, meg hiú törekvése, mint egy fátum nehezedik ezer éves multunkra, kezdve Magyarország történetétől egész a napjainkban lefolyt összeszekeklőségig, melynek élén a „Kormányzó úr“ állott.

Áll még a mi édes hazánk, áll még a Habsburgok diós trónja Magyarországon és Erdélyben, mert mi tartottuk fenn, mi oláhok, a királygyilkosok ellen, a lázadók és összekeklítők ellen; mi, a kik a rendnek, kulturának és civilizációnak vagyunk emberei.

Most, a második millennium előestéjén, midőn a

képeiben“ egy tetszést aratott elbeszélést írt. Utóbb a Kisfaludy Társaság alapító tagjává vált.

A forradalom után Párisba tévén át lakását, a nyári hónapokat ugyan szülőmégységében testvéreivel töltötte, de élte nagyobb részét Párisban élte át, hol őt ösmerős honfiai s leányai gyakran meglátogatták, valamint a Párisban lakó Thür tábornok is többször megtisztelte látogatásával s a koporsóját is a „Père la Chaise“-be kísérté.

Uj hazáját annyira megszerette, hogy kiskoru mo-kaesésének tett hagyományához azon föltételt kötötte, hogy az a francia nyelvét tökéletesen sajátjává tegye és ezen civilizált diós nemzetet ösmerni tanulja, a francia nyelvből pedig a budapesti állami tanintézetek egyikében nyilvános vizsgát tenni köteles legyen.

Azonban végrendelete nemes lelkének és honleányi lelkületének legszép tanúsága. Legyen szabad abból a következő pontokat közölnünk. Miután kisebb-nagyobb különféle hagyományokkal családja tagjairól, rokonairól és barátinóiról megemlékezett volna, ekkép rendelkezik:

Bár régtől a külföldön lakva, soha meg nem szüntem hazámhoz a leghébb hazafi érzésekkel ragaszkodni, így esekély módom szerint kívánok némi kis hagyományt csupán hazai jótékony célokra tenni; úgy mint az aradi vortanuk emlékére állítandó szobor-alapjához — háromszáz forintokat hagyományozok — azon valódi hősök emlékére, kik a hazáért oly diosően áldozatul estek és kikhez én mindenkor oly bámulatos mély tisztelettel viseltetem.

Az ipolysági kórház javára ötszáz forintokat szánok, szegénysorsu betegek ingyen való ápolására, azon kikötéssel, hogy ezen hagyományt ezen ezimen „Pongrácz Anna alapítványa“ külön kezeltessek.

A felső-turi szegények javára ötszáz forintokat

népek testvérelésének eme dicső ünnepe az élet varázsával várjuk egymást, látjuk, hogy a renegetok és jött-ment zsidók újra összekészülnek a magyarság nevében az oláhság legigazabb s legszentebb törekvése, legnemesebb vágya ellen: szabadságunk és nemzeti kultúránk ellen.

A Kolozsvártól fölébrédt barbár szellemek tüze, vagy a budapesti gytlőzések ügyefogyott törekvése nem fog eltántorítani és megakadályozni bennünket dicső utunkban, hogy megvívjunk nemzeti kultúránkért és szabadságunkért.

Én látom azt, hogy a magyarországi és erdélyi oláhság kivétel nélkül lelkesen csatlakozik ahhoz a mozgalomhoz, melyet a szabad Romániában élő testvéreink indítottak meg. De az ő művét még nem teljes. Önök kényszerítettek bennünket, hogy ne késekadjunk egy perezig sem s bebizonyítsuk a művelt világ előtt, hogy igaz az ő memorandumuk. Mi, az elnyomottak, meg kell, hogy mutassuk a művelt világnak azt a szomorú és megszegyenítő valóságot, hogy Romának nemes leányát, saját hazájában, Európa szívében, egy marék barbár zuzza agyon, kik az oláhság holttestjeinek hekatombáin, nemzeti kultúránk és szabadságunk gyászos oltárain, a művelt világnak s az európai közvéleménynek félrevezetésére, kezükben a késsel, melyet a magyar sovinizmus igazgatójának oláhság rabnól szívének irányoznak, felbőszítve a vér szagától, kétségbeesettségben erős hangon azt kiáltják, hogy utópiájuknak, a magyar állameszmének álmodata — szabad!

És még azt hiszik önök, hogy most, midőn három millió oláh nyög e türheteretlen elnyomás alatt, lesz még olyan ember, olyan naiv nép, a ki hisz önöknek s nem fogja elismerni a dolgok valódi állását Magyar országban és Erdélyben?

Szabadságot, egyenlőséget, testvériséget akarunk nemzeti szellemben minden egyes nép számára e hazában.

História est magistra vitae.

Mért nem tanuljátok meg? Avagy nem tudjátok, hogy azok a népek, melyek nem tisztelik e magas elvet, a népek életében elvesztik, s el fognak veszni szégyenletesen a föld színéről?

Két dolgot jegyeztek meg:

Senatus populusque Romanus beneficiorum atque iniuriarum memor esse solet.

És:

Valachi autem plus pro linguae, quam pro vitae incolumitate certasse videntur.

Önök működésükkel úgy tűnnek föl a komoly emberek előtt, mint az, a ki sirgóról áll meg, a melyben fekvő helyét megszegyenítő tettekből készíti, hogy szörnyű emléktől szolgáljon a gondolkodó utókorok.

Regnum unius linguae imbecille est. Regen megmondták ezt önöknek, lehet, hogy a körülmények kényesítő hatása alatt, mert az az ország poliglott állam volt századok óta s belátták azt, hogy vagy az marad vagy megszűnik Magyarország lenni.

Azért magától kinátozik minden elfogulatlan honpolgárnak, hogy testvéri egyetértésben működjenek.

rendelek, és pedig a sági takarékpénztárban elhelyezni és azon betett összegnek az év első napján — évenként járandó kamatait a helység képviselőtestülete által a legszűkölködőbbek között szétosztani, ezen hagyományom is „Pongrácz Anna alapítványa“ néven a község képviselőtestülete által kezelendő, de azt a takarékpénztárból fölvenni és más célokra, habár csak kölcsönként, fordítani nem szabad.

Miután Hontmegyének egy, meg pedig nem esekély része, tótajku, azon községbeli tanítók, kik a magyar nyelv tanításában magukat kifizetik és a magyarosodás ügyének hasznos szolgálatot tesznek, én tehát ezen ezelt előmozdítási akarván, e vegre az ipolysági takarékpénztárban elhelyezendő ötszáz forintokat hagyományozok, azon rendeltetéssel, hogy ennek esedékes kamatait évről-évre a megyei alispán és a megyei k. tanfelügyelő azon hontmegyei tanítóknak adják oda jutabul, a ki magát a magyar nyelv tanításában leginkább kifizette. Ezen hagyomány is „Pongrácz Anna alapítványa“ czimén a megyei törvényhatóság által kezelendő.

Miután felteszem magyar nemzetemtől azt, hogy egyik legdicsőbb és legnagyobb írá Kossuth Lajos iránti háláját és halhatatlan érdemei iránti elismerését egy emlékszóbor felállításával is nyilvánítani el nem mulasztja — Kossuth Lajos emlékére állítandó szobor-alapja javára kétszáz forintot hagyományozok.

## Szeretett\*) . . .

Hideg lesz ismét, nem hallod, hogy Kár . . . Kár? Lombán szórja át a leget, egyedül, mint egy gép halad tovább, tovább; csak néha hallatja hangját Kár . . . Kár . . .

\*) Az életből elvesse.

Viribus unitis, s ne járjon senki kivételten utópiák után, főzavarva a közbekességet s nem rettegve az igazságszolgáltatás legelementárisabb elvétől sem, mert: *Justitia est regnorum fundamentum.*

A ki megsérti az állam igazságszolgáltatásának magasos elvét és szentségtörő kezével hozzányúl a népek legdrágább kincséhez: szabadságához és nemzeti kultúrájához, az az országnak, saját hazájának sirásója.

Követelesképen, a ki hirdeti Magyarországon politikai elvül „a magyar állameszmét“, az az ország legnagyobb ellensége, az egy hipokrita, egy idiota, mert ez az elv valójában annyit tesz, mint: *Finis Hungariae.*

Kerem önt, tisztelt uram, hogy vizsgálják már egyszer elfogulatlan szemekkel az állapotokat; tanácskozzanak arról, hogyan favoltítsák el az összes akadályokat, melyek a hazai népek jó egyetértésének útjában állanak: tépjék ki a sovinizmus és magyarosítás mérges burjánját, szoval segítsenek a dolgokon, mig nem késő.

Fogadjja, tisztelt uram, hűvözetemet, a melylyel

alázatos szolgálója  
Lukács László dr.  
lelkész.

## A vasárnapi munkaszünet.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. évi 37,892 sz. rendeletének kivonata az engedélyezhető felmentések tárgyában.

Az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló 1891. évi XIII. t. cz. 3. § a következőkéleg szól:

„A kereskedelmi miniszter felhatalmaztatik, hogy saját hatáskörében rendelti úton határozza meg:

a) azon iparágakat, melyeknél azért, mert az üzem felbőszítése lehetetlen, vagy a folytonos üzemben tartást a fogyasztó közönség vagy a közforgalom igényei, avagy valamely hadászati vagy egyéb közérdek, jelen ipari indokok feltétlenül megkövetelik, az ipari munka az első szakaszban megjelölt szünetnapokon is végezhető lesz;

b) azon módozatokat, melyek mellett azok a kisiparosok, kik maguk, segédök és tanoncok igénybevétele nélkül lakásukon dolgoznak a munkaszünet alól felmentendők.

E rendeletek megállapításánál a kereskedelemügyi miniszter a belügyi és földművelésügyi miniszterrel, Horvát-Szlavon országokra néve a horvát-szlavon-dalmát-országi bánnal egyetértőleg járt el.

A kereskedelemügyi miniszter ezen rendeleteket, valamint az ezeken később eszközölt módosításokat utólagosan az országgyűlésnek bemutatni köteles.

Ezen törvényhozási felhatalmazás és egyetértés alapján tehát az alábbiakban meghatározom azon iparágakat, melyeknél az ipari munka ugyancsak az alább előadott módozatok mellett vasárnapokon, valamint szentlíván királyi napján is végezhető lesz, és pedig:

II.\*) Mert a fogyasztó közönség igényei a folytonos üzemeltetést megkövetelik:

1. a horhely és fodrász-iparnal nyitott üzleti helyiségben csak déli 12 óráig; azontúl csak magán lakásokba, színházakba, vagy hasonló nyilvános előadások alkalmából házhöz hívva;

2. a fürdő-üzleteknek;

\*) A I. szakaszt kihagytuk mint városunk viszonyaira kevésbé vonatkozó. Sz.

Kik hallják, hideget jósolnak belőle, pedig figyel-jétek csak meg, mily méla fájdalom, mily keserv szől e lassú egyhangú károgozásból.

Reptül . . . reptül, vidd magadban keservedet, hiába kiáltod, úgy sem érti senki többé.

Száll . . . száll . . . majd lassan ereszkedik . . . le-száll; talán tudva, akarva, vagy önkénytelenül til az új sirhant keresztjére, megrázza tollazatát s szomorúan kiáltja Kár . . . Kár.

Egy ifjú ül az orvos várótermében, arczán inkább a fájdalom, mint a betegség tükrözik vissza. Elmélázva járhatja szemeit a szomszéd házak ablakain, majd minden figyelmét arra az ablakra irányozva, hol vidám, bizalmas beszélgetésbe van merülve egy fiatal pár. Boldogan tekintenek egymás szemébe, mintha a hosszú távollét után el sem hinnék a boldog jelent. Az ifjú arczán egy fájdalmas mosoly vonul át s mint egy tetten kapott rezzen össze, midőn az inas belépésre szólítja fel.

— Hohó kedves Imre barátom, csak nem beteg, hogy rendelő órámon keres fel?

— De igen orvos úr. Egy idő óta . . . talán hosszú idő óta nagyon levert vagyok s azt hiszem valami mellbajom van!

— Hm . . . hm, talán a szívével van baja kedves Imre öcsém, vizonz az öreg orvos kedélyesen, nos hát had lássuk azt az iszonyú bajt.

De a vizsgálat nem jó jeleket mutatott. Egy vé-szes betegség csirái titítotték tanyát az ifjúnban s az orvosra magára is leverőleg hatott a felfedezett baj, mert szerette a komoly ifjút, ki jó barátjának egyetlen fia volt.

— No Imre öcsém még nincs baj, csak vigyázzon magára; írök egy rendelvényt, azt használja szorgalmasan. Hanem dolmányoznia s tánczolniá feltétlenül nem szabad, különben baj lesz.

3. a ezukrász, sttemény és mézeskalácsos iparnál;  
4. a meszarosok, hentesek és a kolbászkészítők iparnál az előállítás és elárúsítás legfeljebb délelőtti 11 óráig;

5. a vadkereskedők iparnál az elárúsítás 11 óráig;  
6. a kofák üzlete, a mennyiben az árúk föld- és mulató-helyeken vagy a városban, illetve közönség kívül sátrak alatt, vagy valamely szokásos módon asztalokon vagy a földön kirakva árusítottak;

7. a pékiparnál a készítés, illetve gyártás déli 12 óráig, az elárúsítás azontúl is;

8. a szódavíz gyártása és elárúsítása;

9. szálladók, vendéglők, sör, bor s kávémérések és kávéházak;

10. tej, gyümölcs- és kenyér-elárúsítás;

11. természetes virágok árusítása;

12. a nyomdaiparnál a halasztást nem tűrő állami és hatósági nyomtatványok, színlapok, műsorok, gyász jelentések kiállítására és ugy ezeknek, valamint a hírlapoknak szétördására okvetlenül szükséges munkák;

13. a gépiparnál a sürgős és halaszthatlan javítási munkák legfeljebb délelőtti 10 óráig;

14. a kisiparosoknál sürgősen rendelt javítási munkák bevezetésére szükséges ipari munka d. e. 10 óráig, lakásoknak sürgős átalakításánál szükséges munkák, a hatóságilag szabályozott költőzködési időszakot megelőző és követő egy-egy héten;

15. a fűszer-, bor-, thea-, esemeseg- és liszt-kereskedéseknél, valamint a szatósok üzleténél délelőtti 11 óráig;

16. minden egyéb kereskedelmi, illetve elárúsító üzletnél, ugyszintén a szolgálat-közvetítő üzleteknél legfeljebb d. e. 10 óráig;

17. kereskedelmi, ipari és gyári alkalmazottak irodai munkája d. e. 10 óráig;

IV. Az idézett törvény 3. §. b) pontja szerint: ipari munkát végezhetnek a mondott napokon azon önálló kisiparosok, kik maguk és pedig segédök és tanonczaik, valamint más segédmunkások igénybevétele nélkül lakásukon dolgoznak.

V. A jelen rendeletben az egyes munkákra, illetve műveletekre néve engedélyezett kivétel csak az azon munkásokra és segédszemélyzetre vonatkozik, mely az illető munkánál, illetve műveletnél tényleg alkalmazva van.

VI. Azon iparágaknál, melyeknél az ipari munka a fentiek szerint vasárnapokon is végezhető lesz, köteles az illető ipartűző az ezen munkánál alkalmazott munkások olyan felváltásáról gondoskodni, hogy a munkások legalább minden hóban egy teljes vagy minden két héten egy fél vasárnapon munkaszünetet élvezzenek.

## Levelezés.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Ezen lap utolsó számában, a közelmúlt napokban történt, a Belsőbányai völgyet veszélyeztetett árvízről volt szó. Miután az említett cikkben, egy-két oly adat fordul elő, mely a Halitsi tóra vonatkozólag, a való-ságnak nem felel meg tökéletesen, alüirott, mint a Belsőbányai kőhónak előjárója, ama téves állításokat hely-reigazítom az által, hogy a történetek a valóságnak tökéletesen megfelelően előadom.

A halitsi tó, több mint 100 év előtt épült, a halitsi völgyet elzárja és a belsőbányai kőhónak víztartóját képezi. Régi feljegyzések és Bordony József, nyugalombéres kőhómunkásnak, ki mint tőgfőtár 30 évig szolgált a társulatot, esküvel megerősítheti, tanúsága szerint, a megengedett vízállás 7<sup>o</sup> 2' volt.

Alüirotnak kezdeményezése folytán a tó vízállá-

— Fogok magamra vigyázni orvos úr, mondá az ifjú, miáltal ismét a keserű mosoly barázdái mutatkoztak arczán s magához véve a rendelvényt, üdvözölve az orvost, eltávozott.

Rázendítette a cigány, vidám párok sietnek, hogy minél közelebb lehessen a cigányhoz, majd az egész terem egy gomolylyá tömörítve járta a csárdást.

Egy bájos női alak lép a terembe, esinos fiatal ember karján. Keresű termete, izléses fölletje, tünde rózsás arca, a korom fekete haj és szemek messze ki-emelék a többi hölgy fölött.

Mintha villanylítés érte volna Imret, midőn a bájos teremtel belépett, halvány arczára rózsás pír lopód-zott, szemében szokatlanul tüz lángja lobban fel; . . . de ajkai körül a keserű mosoly ismét feltűnik.

Azonnal siet az érkezettek üdvözlésére.

— Csókolom kezeiket! Nagysádtok nem részt vesznek a mai mulatságon, nem is hittem volna.

— Bizony nem is szép öntől Rémi úr, hogy már négy napja felénk sem néz, itt völegényem.

A kölesönös bemutatás mintha nyomozott hangulatozt szült volna s a esendet a szép Miezi kisasszony törtéme: „És mert nem volt ön már négy nap óta nálunk?“

— Nem jól éreztem magamat, Nagysád!

— De hisz nem látszik kegyeden, hogy oly nagy beteg lett volna s ha most itt lehet, délután hozzánk is eljöhett volna. Talán aprehendál, vagy bántja kegyedet valami!

— Aprehendálni, Nagysád épen nincs okom, ha pedig bántana valami, akkor sem tudnám azt kegyeddal szemben kimutatni; higyeje meg Nagysád, rosszul éreztem magamat.



ának magassága 7<sup>o</sup>, legfeljebb 7<sup>o</sup> 1'-el volt megállapítva. Ez volt a vizzállás július 21-én reggel 6 órakerés. Utasításához híven, ekkor már a zilip két rekészét felhúzták. Miután azonban az eső, mely hetfő óta folytonosan zuhogott, még mindig nem engedett, 10 órakerés meg a másik két rekész is megnyitották. Alulírott ekkor éppen a kóhóban volt, 12 óra után azt jelelte a gátör, hogy a víz a tóban gyorsan emelkedik; mire Vancsó felvigyázó, több kohomunkás kíséretében a tóhoz sietett, hogy a giesshibléi vizárkokat átszakítsák. Alig volt ezen munkálat bevégezve, már is oly erőssal viztömegek folytak a halosi völgyből elő, melyeket a tó magába fogadni nem volt képes. A lecsapoló és lebozsátó esatornák már nem bírták a benyomuló viztömegeket levezetni s így történt, hogy ezek a tóig egyik 17 em.-rel alacsonyabb felel átömöltek.

Nemcsak a halosi völgyből, hanem minden oldalról oly viztömegek hömpölyögtek elő, hogy a kóhó és Giesshiblé-felé elterülő terület, igen gyorsan víz alá került s a munkások ugyanezen úton már nem térhettek vissza. 2 óra felé azon értesítést kaptam, hogy a tó gátja a víz rohamos emelkedése folytán veszélyben forog. Én Sebek bányászattal úrral erre rögtön a kóhóhoz hajtottam. Útközben azon írásbeli értesítést kaptam, hogy „a tó gátja többé meg nem tartható.” A kóhóhoz érve, az emberek tanácstalanul álltak körül; senki sem tudott magán segíteni. Igazán ijjesztő volt, miként ömlöttek alá a viztömegek a tó gátján keresztül. Miután a gátszakadás veszélyét észleltem és azt láttam, hogy mennyi emberrel pusztulhatna el az esetleg bekövetkező katasztrófa, először is Laicsák Györgyöt köcsin Kozelnikre küldtettem, a lakókat a veszélyre figyelmeztetni, aztán pedig Bélabánya előjáróságát kerestem fel arra, hogy a selmeczbányai kapitány hivatalánál tegyen jelentést a dolgok állásáról és kérjen számomra segítséget, a melyet azonban nem kaptam; végre pedig arra törekedtem, hogy a gátat megmentsem, mi azonban csak úgy történhetett meg, ha a víz keresztül ömlését megakadályozhassam.

A mentés tervét, Sebek bányászattal együtt állapítottuk meg. Miután más segítő személyzet nem állott rendelkezésemre, mint a kohómunkások (s nem, mint tévesen jelentették, Bélabánya önk. tűzoltósága), a kóhó tüzemét beszünttettem. Munkáimban azonban, a veszélytől visszatarthatva, a gátra nem akartam felmenni s csak a legnagyobb szigor alkalmazása mellett voltak a munkára rábírhatók.

Felbátorítandó unokásaimat, a kóhó felvigyázó kíséretében előre mentem. A mentés munkálatainak folyamát leírni igen messzire vezetne. Szakemberek, kik a munka eredményét látták, megíthették azt, 4<sup>o</sup> 1/2 órai szakadatlan, megerőltetett, fárasztó, folytonosan élvezetesebb munka árán végre sikerült a gátszakadás veszélyét elhárítani. A dolog könnyebb megérthetősége szolgáljanak még a következők:

A tó víze, a katasztrófa után 1<sup>o</sup> 3<sup>o</sup> m magasabban állott mint a víz békülése előtt, — mi leghatározottabban biznyságtétele annak, hogy a tó, a Kozelniki völgyet elpusztított viztömegekhez, egy cseppel sem járult. A viztömeg, a legfelső, legnagyobb felületre átszámitva egy millió m<sup>3</sup> viznél sokkal nagyobb volt, — e viztömeg azonban csak 8 óra után, kezdett lassan lefolyni, mi ismét a mellett bizonyít, hogy a tó, nem mint sok helyütt, tévesen állítják, az árvíz okozója, hanem pusztító hatásának gátója volt.

Hogy a július 26-án kelt, már említett cikkre visszatérjek, ott az állítást, hogy a halosi tavon észlelt rombolásnak fő oka az, hogy a gát egész felső magassága vagyis 2 m.nyi koronája, egyszerű föld feltöltésből áll, ezen állítás tarthatatlanságát már azon egy-

— Kegyed négy nap alatt teljesen megváltozott, majd én kezdék kegyedre aprehendálni, majd kikap tőlem — mondá újjával tréfásan fenyegetve Miezi kisasszony, mialatt végöngyével a tánczolókat közé vegyített.

Tánczolni nem szabad mert baj lesz, szól a rendelet. Baj lesz! Mi lehet az a baj. Talán a halál? S a keserű mosoly ismét kiült arczára. Tánczolj, élvezz, élj míg élhetsz, sugta a daemon belsejében, mi a halál? szabadulás a kinökből.

Mert ne tánczelnál, nézd ott közelében, mellette. S mint a lazás beteg indult tánczosnót keresni, hogy ott tánczolhasson mellette.

Tánczold légyél, szenvedéllyel, szemében bajlósáttal títzell; feledve multat, jövőt, csak a jelennek adva át magát.

Végre tánczollat ismét vele is. Valami benső hang mondta, valami megmagyarázhatlan érzés sugta, hogy ez a négyes lessz az utolsó veled, ma látja szép arczát, ma hallja edes hangját utóljára.

Mily sokat, mi mindent szeretne mondani s a szó, a hang nem jó ajkára.

„Miert kegyed oly levert most egyszerre, hisz eddig oly jó kedve volt; kegyedet még ilyenek nem ismertem.”

— Igaz Nagysád! Ilyennek még nem ismerhetett. Valami kínos tompa fájdalom tartja fogva belsejét. Eddig mintha álmodtat volna; egy edes szép álmot álmodtat, most pedig ébrednem kell ridég valóra.

— Hát komolyan beteg ön? Szívemből sajnálom.

— Beteg, igen beteg, testileg lelkileg! Látja Nagysád kegyed ma utóljára lát!

— De nem komolyan mondja Remi úr!

— Érzem, tudom Nagysád, folytatá Imre, mintegy ázban beszélve — hogy ma utóljára. Az a két év, mit

szertü körülmény is megezőfolja, hogy földfeltöltésű gáttal bíró tó, az idők hosszú során át már rég, vizetát-bozsátóvá lett és gátja már rég átszakadt volna. A 26-án kiszállt szakkommisszió azt constatálta azonban, hogy a gát, mely az átömlött viztömegek folytán, középe táján külső erősítő védő részétől megfosztott, — egészen inta et állapotban van, és vízátszivárgást, sehol sem mutat.

Azon további állítás, hogy a gát megrongálását, a lecsapoló nyílás késő megnyitása okozta volna, szintén valótlán. — A felhőszakadásból eredő viztömegek egy dől okozták, hogy ezek, a tó medencéjében el nem ferve, a gát koronáján át ömltek. — Tavasz óta, a tó mindig tele van, június és július hónapokban, pedig majdnem naponként esett, s meg mindig birtunk a vízzel. Hogy ezen elemi csapás, mely július 21-én oly rombolólag fellepett, be fog következni, azt senki sem gyaníthatja. Ha ilyen esetek előtérhetnek, minden veszély megelőzhető volna és én e tavat megelőző napon, bizony nyára kitértettem volna. — Utólag igen könnyű az ítélethozatal, igen könnyű azt mondani: így-vagy úgy kellett volna tenni; ezt bárki eltalálja, — itt azonban, a legnagyobb veszély pillanatában határozni, tenni kellett, — bár minden perez drága volt, — minden munka, a szakadó eső, a tomboló ár által megnehezítve volt és minden ember élte folytonos veszélyeztetése mellett dolgozott, hogy meg nagyobb veszélytől óvja embertársait.

A tó nem, de a felhőszakadás volt okozója az árvíznek.

Ezen helyregezitással tartozom magannak és em bereimnek, — kik, mind többet tettem, mint a mennyi kötelességük volt — miert is — jelen soroknak, a legközelebbi számba való felvételét kéri<sup>\*)</sup>

Wagner József,

a „Bélabányai kóhó” főnöke.

## Különfelek.

— Coburg Fülöp kir. herczeg tisztb. főparancsnok. A szentantali önkéntes tűzoltó egylet Fülöp Szász Coburg-Gothai herczeg tiszteletbeli főparancsnoknak megválasztván, az erről szóló diszokmány átadására kiküldte Flautner Ferencz egyleti alelnököt, Redly Antal főparancsnokot és Goldberger Miklós egyleti jegyzőt, kik ezen megbízatásukban f. év július-hó 28-án jártak el. A küldöttség szószólója a jegyző volt. Ő fensége igen szívesen fogadta a szép kivitt disz-okmányt, melyet Török selmezi rajzra nézve készített; a küldöttség tagjaival hosszan beszélgetett az egylet és a község állapotáról s anyagi viszonyairól, végül pedig az okmányt melegen megköszönte.

— Reményi Selmezbányán. A jeles művész július 25-én városunkba érkezve a hangversenyét előkészítő bizottság tagjai részéről szívélyesen fogadtatt. Ugyanaznap adott hangversenyt kitünően sikerült. A Városi Vigadó nagy termében nagyszámú összehgyűlt díszes közönség lelkesen nyilvánítá tetszését a jeles művész és

\*) Szívesen adunk helyt a „Halics” tóra vonatkozó eme kimerítő adatként s csak azt a megjegyzést tesszük rajuk, éppen a fenti sorokban hivatkozott jegyzőkönyv alapján, hogy a szakértő részéről a gaton felvett lejtérség szerint a gát középe 71 em.-rel magasabb, mint a levezető árok talpa, miert is ott még gyenge deszkával sem lehet a vizet duzzasztani, hanem az árkot szabadon nyitva kell tartani. Továbbá, hogy a gát koronáján próbálatás alkalmával talaltott, hogy az agyagduzzogás esüpan a levezető árok talpán kezdődik, míg a többi csakugyan földfeltöltés. Sz.

kegyed körében föltöttem, volt boldog álmom, mit említek. A szívnek parancsolni nem lehet. Szeretem, szeretem kegyedet igazán ószintén... Tekintse úgy mintha egy haldokló lenne utolsó gyónását a kegyed kezébe, bocssáson meg nekí, hisz egyedüli bűne az, hogy szeret.

— Megbocsátani meg kell önnek, de okolnom kell most magamat...

— Kegyed, ki oly jó anyagi teremtés, okolhatja e magát bármiert is? A szív korlátlan ur a szerelem honában... Az ész bar küzd a szív szerelme ellen, felhoz sok okot, ervet; de a szív nem érti, nem fontolja az okokat, csak szeret...

A compliment megszakítja a kínos helyzetet.

Midőn távozott köréből, mintha varázskörből lépett volna ki a daemon hatalmába, újra kitört eszponogó kedve, tánczolt... tánczolt. Mintha lelkenek utolsó fellobbanása lett volna e kitérő jókedv, érezte, sugta valami, hogy most utóljára.

Összeförve testben, de még inkább lélekben, vetett egy fájó pillantást távozó boldogsága után, belsejében az erzelmei vihára tetőpontra hágtós a a győnye porhítely nem bírta ki ezt a vihart. Sajnálták, mert szerettek sokan a vig s mégis komoly ifjút. A tudós orvosi vélemény kimondta hogy mellbaja vitte sírba; de kérdezzetek meg őt, ki titokban ontotta könnyeit érte, ő megmondhatja... mert tudja, hogy meghalt, mert szerett.

\* \* \*

Nesztelenül suhanvégig az esti szellő, a tájon nincs semmi zaj; eltűnt a madarak danája, csak az új sirlant keresztjén hallik a szomorú fekete madár bús hangja Kár... Kár...

Kár... Kár.

kisérőjének: Bodó Alajosnak játéka föltűt. Ha e hangversenynek valami biányáról szólhatunk, akkor az az, hogy a „Repülj felemém” sokak által várva várt váriatíója elmaradt. Keseméj másnapra Sz. Antalba volt hivatalos Coburg Fülöp herczeg kastélyába, hol meg is jelent s a herczegi pár hosszabban gyönyörködött művészetén. Hetfőn és kedden Szilácson hangversenyzett, szerdán ismét Sz. Antalban, honnan az éjjeli órákban Selmeceze visszatért, innen esztőrtökön reggel Levára ment, a hova az napra várták. A levai hangverseny, úgy látszik, befejezése utóbbi körútnak. Szeptemberben már Amerikába indul, a hol okt. 15-én adja első hangversenyét.

— A közlekedés akadályai. Már majduem két hete annak, hogy városunk és G. Berzenze között a közlekedés a vasuton megakadt, az országuton pedig akadályokkal jár, — és még most sem látjuk a zolyomi vonalon azon intézkedéseket megtevé, melyek szerint a két szakadásnál az út járhatóvá tétének. Szakértők állítása szerint két nap alatt ideiglenesen járhatóvá lehetne az utat tenni s mégis annak vagyunk kötevé selmeczbányaiak, hogy két helyen is a folyvón kell átkelnünk G. Berzenzére menet. Így történhetett meg aztán olyan baleset, hogy a postaköcsi a folyó közepén akadt, a nagyobb terhelést csak vontatva lehet az átkelesi helyen átszállítani, minek káros hatását egész városunk közönsége megrzi, amennyiben költségesebb levén az áruzikkel ide szállítása, azoknak ára is felszökken. Ha az árvíz pusztítása utáni napokban nem akad egy elemes vállalkozó Zlinsky András személyében, ki közlekedést létesített G. Berzenze és városunk között, így az első napokban semmi összeköttetésünk sem lett volna ezen a vonalon. Nagyon kívánatos volna, hogy egyelőre legalább a két szakadást állítanák helyre, mely miatt most a vizen kell átszállítani.

— Stefánia özv. trónörökösne szünpadja. Melyről lapunk előbbi számában említett tettünk, nem Bécsben készült, hanem azt egyik polgártársunk Jesek János kárpitos mester állította össze a szt.-antali kastélyban. Itt készült a szünpad fa-szerkezete is.

— Braumüller Tivadar es. és k. tábornagy Kassáról jövet szemlelta alkalmával f. évi aug. 3-án városunkba jó, s másnap meglekinteni szándékozik városunk nevezetességét és környékét.

— Lesz tér-zene Selmezbányán és pedig e hó valamelyik napján. Svehla bányahivatali főnök ugyanis elhatározta, hogy a szelánai bányászzenekart időnként berendeli városunkba s itt valamely közterén játszat velük, valamint Szelánán is, s ha közönségünknek ez tetszésével találkozik, akkor a tér-zene megtartását állandósítja.

— Nem lesz telefonunk. Attól a tervtől, mely szerint Hadrubányai telephon utján nyert volna városunkkal összeköttetést, Berks Robert lovag újabban fölmerült akadályok miatt ellátoit, amit úgy kitélőzünk, mint belvárosunk érdekében is csak sajnálnunk lehet.

— Segítség. Betegsége miatt nyomorba jutott Berselink Mihály cipész mester részére újabban Gregus Antal 50 krt adott át Gasparik János cipésmester kezébe, ki azt a beteg neje kezébe juttatta.

— Veszedelem találmány. Egész Páris egy amerikai föltaláló mulat most, a ki szabaddalmat kért egy elektromos füzőre. Ez az új találmány arra van hivatva, hogy örökre biztosítsa a jó érkölesök uralmát. A dolog abból áll, hogy ha valami vakmerő imádó karja meg találja nyomni ezt az érdekes ruhadarabot, a füző rögtön a lokomotívhoz hasonló fűtőtűt hallat. A föltaláló azt állítja, hogy már három leányának sikerült férjet találnia az által, hogy a füző a kellő pillanatban mindig fűtött s az imádó érzelmeit így nyilvánosságra hozta.

— Vihnye fűrdő vendégeink száma f. év július-hó 23-ik 805-öt tett.

— „A gyermek első tanítója” című szakmunkára előfizetési felhívást kaptunk. A terjedelmes mű szerzője Julay Antal fővárosi tanító (VIII. Kerpesi ut. 71. sz. II. em.) kimerítő programot bocsat közre, a melyből kiemeljük azt, hogy szerző e művel az iskolai oktatásnak a házi tanítással való egyöntetűvé tételét célozza s arra kíván szolgálni, hogy a tanítóknak, a nevelőknek, valamint a gyermekek oktatásában kellő jártassággal nem bíró, vagy abban teljesen tájékozatlan szülőknek és házi tanítóknak az elemi iskola első osztálya számára kiszabott összes tantárgyat, nevezetesen a beszéd s értelemgyakorlatok, irvoalvás, számolás, éneknek a paedagogia modern elveit szerint való módszeres tanítása, a tananyag felosztása, a tanmenet, továbbá a figyelem ébrentartása, végre az oktatás ezéjának a nevelés ezélfával való egyítése tekintetében, könnyen fölfogható modorban, részletes útmutatója legyen.

— Jólátás a Mars lakóinak. Flammarion a híres csillagász megírta, hogy egy Pauban elhunyt özevegyszonyon százezer frankot hagyott jótámlát annak a bölcs férfinak, a ki tíz esztendő alatt kitalálta: hogyan lehetne olyképen hírt adni valamelyik csillag lakóinak, hogy feltehessek is rá. Azóta már akadt is pályázó e jutalomra. Egy francia csillagvizsgáló Schmoll ur azt javasolja, hogy csinálják meg fénypontokból a gonezöl-szeker csillagképet. Az alfa Bordeauxban lenne, a beta Marselliben, a gamma Strassburgban, a delta Párisban, az epsilon Amsterdamban, a zeta Kopenhágában, az eta pedig Stockholmban. Schmoll ur erősen hiszi, hogy a Mars csillagon meg fogják látni e képet s válaszolnak is rá.

— Értesítés. Az eperséji ág. evang. kerületi Collegiumi jogakademián az 1891—92. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 9-ig eszközleendő: az előadások pedig szeptember 10-dikén veszik kezdetüket. (A vizsgálatok szeptember 14-től 15-ig tartanak.) — Jegyzet. A jogakademiai hallgatók vallásfelekezeti küllimbég nélkül részeshelhetnek a Collegium kóhelyben fennálló convictus kedvezményeiben; az erre nézve megállapított félévi díjak a következők: ebéd és vá-

csoráért 31 frt, ebédért 19 frt) az erre érdemesek igényt tarthatnak a Collegium által évenként kiosztani szokott több és tekintélyes összegű ösztöndíjakra; valamint a szegénysorsnak a jelentékeny alaptevével rendelkező „Jogász segély-egylet” támogatására számíthatnak. Megjegyeztetik végül, miszerint ugy a jogakadémiai ifjúsági, mint a collegiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére álland. Az eperjesi ág ev. ker. collegiumi jogakadémia igazgatósága.

— **Az utolsó Jagello.** Össze van forrva ez a név hazánk történelmével. Három királyt is adott nekünk ez a lithván fejedelmi család s mind a háromhoz szomorú emlékek fűzik nemzetünket. I. Ulászló nevű királyunk, a ki a pogányságról tért át a keresztény hitre, hogy a lengyel majd a magyar koronát elnyerje, de esküszegése következtében Bulgáriában, Várnánál, (1444-ben) vesztette el életét s halálával az útkezőt sorsa is eldőlt. II. Ulászló (dobze László) magyar-cseh király tehetetlen eszköz volt a hatalomra vagyó főurak kezében, a ki Mátyás az igazságos uralkodónk után kezdte országunk sirtját megásni, a mit fia II. Lajos Mohácsnál fejezett be s a kit sirtjába nemzeti önállóságunk is követett. — Vele azonban nem veszett ki a Jagellok családja, mert mint a táviró jelenti a napokban hunyt el, ennek a fejedelmi családnak utolsó sarja Grogno-rosz-lithván városkában. Jagello Ignác hercegnek hívják az elhunytat, a ki foglalkozására nézve orvos volt, sohasem bántotta a trónkövetelés vágya, hanem a tudományoknak szentelte életét s nevét széles körökben tette ismertté. Különösen azzal a tudományos munkájával, melyet az Egyiptomban uralkodó ragályos nyavalyákról írt.

**Heti naptár.**

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protest. naptár	Izraelita naptár
2 Vasárnap	D 11 Alfonz ea.	D 10 Gusztáv	27
3 Hétfő	István vt. megt.	Ágost	28
4 Kedd	Domonkos vt.	Domonkos	29
5 Szerda	Havi Bold.-A.	Osvald	1 Ab. R. Ch.
6 Csütörtök	Urunk színvált.	Úr. színv.	2
7 Péntek	Kajátán kv.	Afrs	3
8 Szombat	Czirjék szp. vt.	Czirjék	4 S. Debar

**Nyilt-tér.**

**Verfälschte schwarze Seide.**

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kraselt sofort zusammen, verbleicht bald und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farb. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schussfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht kraselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Dépót von **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), Zürich versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und spesenfrei in's Haus.

**Hirdetmény.**

A „Hitelegylet Besztercebányán” czimű részvényársaság folyó évi márczius hó 1-én megtartott közgyűlésében a hátralékban lévő részvénytöke második — 75,000 frt — felének folyó évi márczius-hó 1-től kezdve részvényenként 25 frittal, két-két havi utólagos 5 fritos részletekben az alapszabályok 6-ik §-ában foglalt következmenyek terhe alatt leendő befizetését elhatározta. Azon részvényes uraknak, kik a részletfizetéseket a lejárat előtt egyszerre lefizetik, 5% kamat tértített meg.

A teljesített fizetések az ideiglenes részvényjegyeket jegyeztetnek fel.

Besztercebányán, 1891. évi július hava.

**Az igazgatóság.**

Jegyzet. Az alapszabályok 6. §-a okkép szől:

Ha az ideiglenes részvényelismervényre az utánfizetés később történt, mint a mikor esedékes volt, a mulasztás idejéről késedelmi kamat fizetendő.

Ha az ideiglenes elismervényre, három hónappal az esedékeségi határidő után, a meghatározott utánfizetés meg nem történt, az elismervény megsemmisítettik, s a már befizetett összegek a tartalékalap javára esnek.

1283.

891. tkvi.

**Arverési hirdetményi kivonat.**

A korponai kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mazuch János végrehajtónak ifj. Fabjan György kiskorú, t. és t. gyámja Fabjan György végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a korponai kir. bíróság területén lévő, Laezkő község határában fekvő a laezkői 19. sz. tjkvben A I 1-19 sorsz. a. foglalt bel és kültelki birtoknak kiskorú ifj. Fabjan György 1/3-ad részt képező hányadára a 342/91. tük számú hirdetmény folytán 1891. évi május 13-án megtartott árverés hatályon kívül helyezése és a 845 frt 34 krban becsérték kikiáltási árul vétele mellett, újabb árverést

rendel és hogy a fennebb megjelölt birtok és tartozékai az 1891 évi szeptember-hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor Laezkő községben a községi bíró lakában megtartandó nyilvános megállapított kikiáltási árul alól is, de a Fabjan Czufuljak István által törvényszerű utóajánlatában megígert 300 frittól eladatni nem fog. Bánatpénztül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-a készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervénytel állszolgáltatni.

A korponai kir. bíróság, mint tkvi. hatóság. Korponán, 1891. július-hó 15-ik napján, szabads. kir. bíró helyett

Cseh, kir. aljárásbíró.

981.

**Arverési hirdetményi kivonat.**  
A korponai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Bundsmann sz. Újházi Maria végrehajtónak, Janco Károly és ördektársai végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaí behajtása iránti végrehajtási ügyében a korponai kir. járásbírósg területén lévő Korpona kir. város határában fekvő a korponai 464. sz. tjkvben A. 1 sor 1273. hrsz. a. foglalt Janco Károly és neje Gorzik Maria tulajdonául vezetett ház, udvar, kert és szőlőre 271 frittban, — továbbá a korponai 523. sz. tjkvben A. 1 sor 1287. hrsz. a. Janco Károly és neje Gorzik Maria tulajdonául jegyzett szántóra 25 frittban, — 2. sor 1499. hrsz. a. szántóra 14 frittban, — 3. sor 1500 hrsz. a. szántóra 29 frittban, továbbá az ottani 491. sz. tjkvben A. 1 sor 1300 hrsz. a. foglalt Janco Károly tulajdonául jegyzett ház, udvar, szántó és rétre 448 frittban, továbbá a korponai 2618. sz. tjkvben Geljen Mátyás és neje Sztrelez Maria tulajdonául vezetett A. 1. sor 1278. hrsz. alatti szőlő és szántóra az árverést 2 frt 68 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi augusztus-hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. bíróság tkvi helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árul alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozik tartoz-

nak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságtgyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervénytel állszolgáltatni.

A kir. bíróság telekkönyvi hatósága: Korponán, 1891. évi június-hó 4-ik napján.

Libertini, kir. bíró.

**MÁRIACZELLI**  
gyomorcseppek  
készítve BRADY C. védelmaghoz címzett gyógyszerárban Kremierban (Moravaszág).  
Elsimert különöség, gyomororvosi és elevenítő hatású Gyógyszer emésztési zavarak esetében. Csak a mellékelt valódi képűvel és aláírással ellátott készítmény valódi.  
Egy üveg ára 40 kr., nagy üveg (kétüveg) 70 kr.  
Az alkotó részek nyilvánosságra vannak hozva.  
Gyógyszertárakban kapható.

Liebe J. Pál Drezda.  
**Liebe tápszerét feloldott állapotban.** a Liebe-féle leves egy kivonatot újabbban a Soxhletkészülékkel ajánlják az orvosok, így nemcsak a mikroba-mentes tejnek bír előnyeivel, hanem összetételénél fogva a csecsemőknek rendes fejlődését jobban elősegíti mint az utóbbi külön. — Raktár: Selmezbányán Sztankay F. gyógyszerházban.  
**Jó málna boreczet** kapható a felső gyógyszerházban.  
Literje 30 kr.

**Tessék meggyőződni róla, hogy a**



valóban a legkitünőbb szer mindenféle rovar ellen.

miután ez, mint semmi más egyéb szer — a meglepőbb erővel s gyorsasággal irt ki minden meglevő férget, hogy még csak nyoma sem marad.

Legezészerűbb hasznalási módja a porlító készülékkel való, a ráillesztett Zacherlin takarítóval.

A Zacherlint nem szabad valamikép a közönséges rovarporokkal összetéveszteni, mert a Zacherlin valódi különlegesség mely sehoh s soha sem kapható máskép, mint

**lepecsételt palaczkokban Zacherlin J. felirattal ellátva.**

A ki tehát Zacherlint kér s annak fejében valami port, papírszeszkóban vagy dobozokban elfogad, okvetlen mindig megvan esalva. — Valódi minőségben kapható:

- Selmezbányán: Sommer Á. János özvegyéné.
- .. Krausz V. G. urnál.
- .. Marschalko J. urnál.
- .. Trauer Gyula urnál.
- .. Sztankay F. urnál.
- .. Takáts Miklós urnál.
- Bélabányán: Mendl Frigyes urnál.
- Korponán: Schluszer F. urnál.
- Ipolyágon: Domba Károly urnál.